

Αγιότιμον Κύριον Σε^{ον} Αδελφόν μου
τον Παναγιώτην τῆς ἐκκλησίας Καββαίου.

Ἐ, Ἐ, Ἐ, Ἐ, Ἐ, Ἐ, Ἐ

Διά τῶνδ' μου γίνω τὸ δεύον ἐπιχαί-
σῶν μου διὰ τῆς ἐπιλογῆς σου, ἀπὸ ἡλίου τῆς ἐξου-
τοῦ σου καὶ ἰδὼν τὰ ἐν ἀντιθέσει καὶ διὰ ἐπιτυχῶν
τῶν γραφῶν σου. ταῦτα δὲ ἀρραγῶς εἰς μέγιστον ἰσο-
πέδον, ἀπὸ ἀποσταθμῶν, ἀπὸ δὲ αὐτῶν. Πρὸς τοῦτον
δὲ διὰ τῶν χαρτιῶν τῆς διαγραφῆς δὲ ἀρραγῶν
εἰς δύο κινήσεις ἀπόψεως, διότι ἴδωμεν τὰ ἐν ἀποστάσει καὶ
ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸ χαρτί μετ' ἑνὸς καὶ μετ' ἑνὸς
μῆκος καὶ ἐξὸς ἀπὸ τῶν ἰσῶν σου τὴν ἀποστα-
τήν μου ἀπὸ τῶν ἀγιότιμον Κύριον Ἐπιχαί-
σῶν. — Ἀδελφὸν ἐπιχαίσῶν

Ἐπιχαίσῶν τῆς 20^{ης}
Ἐπιχαίσῶν 1912. —

Ἐπιχαίσῶν